

United Kingdom of Great Britain , London
SW1Y 6HD, 2 Babmaes Street, Babmaes House, 4th floor
1st District, 4-6 Stelutei Street, Bucharest, Romania
Phone: +40 21 206 49 00, Fax: +40 21 667 26 99
e-mail: presidentbalkan@gmail.com

*Iancu Alexandru Marian,
Președinte Balkan Petroleum LTD*

COMUNICAT DE PRESĂ
18 Ianuarie 2016

Cu privire la:

- Faptul că procurorii sesizați în condițiile legii de săvârșirea de către magistrați judecători, a unor infracțiuni la îndeplinirea justiției și abuz în serviciu, prevăzute și sancționate de normele penale în vigoare, complet probate, refuză urmărirea penală a acestora, consolidând interdependența sistemului represiv, aflat în serviciul statului, dar care acționează în interesul privat al celor care dețin puterea;
- Mesajul public pe care doresc să-l transmit domnului Ovidiu Tender de a declara adevărul în fața instanței Inaltei Curți de Casație și Justiție, cu privire la traficul de influență reclamat de fosta șefă D.I.I.C.O.T., Alina Bica, ca fiind exercitat de către generalul S.R.I., Florian Coldea, în dosarul RAFO-CAROM.

Referitor la primul punct, este posibil ca un judecător din cadrul unei Curți de Apel, care este reclamat pentru fapte de natură penală Parchetului competent să analizeze aceste fapte, să beneficieze de o așa zisă imunitate colegială. Parchetul, pentru a evita o soluție de punere în mișcare a acțiunii penale, decide să claseze sesizarea, fără a parcurge nicio etapă obligatorie a urmăririi penale, nici măcar formală, știind că soluția va rămâne neschimbată, întrucât judecătorul de cameră preliminară investit să analizeze o plângere împotriva soluției de clasare a sesizării, va fi coleg cu magistratul reclamat. O astfel de situație, nu va putea fi reglementată prin mijloacele uzuale, gen recuzare sau strămutare, întrucât aceste proceduri nu sunt eficiente.

Nu în ultimul rând, situația judecătorului chemat să analizeze plângerea împotriva unei soluții date de organele judiciare, este extrem de angajantă întrucât prin art. 34 din Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial nr. 886 din 5 decembrie 2014, se stabilește că *“pe lângă aceste trei modalități de formulare a unei acuzații penale, Curtea identifică și o altă posibilitate ce izvorăște din procedura*

referitoare la soluționarea plângerilor formulate împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimitere în judecată. Cu toate că procedura ce constituie obiectul analizei sale nu vizează ab initio existența unei acuzații în materie penală, deoarece ea a fost înlăturată de soluțiile pronunțate de procuror, câtă vreme, potrivit dispozițiilor art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală, judecătorul de cameră preliminară, prin încheiere, poate desființa soluția atacată și dispune începerea judecătii, atunci încheierea pronunțată are valențele unui rechizitoriu, deci a unei acuzații în materie penală. Așa fiind, deși dispozițiile în cauză normează în domeniul unor proceduri penale care nu țin de rezolvarea pe fond a cauzei, dreptul la un proces echitabil trebuie impus, întrucât există posibilitatea ca rezultatul procedurii referitoare la admisibilitatea plângerii să fie decisiv pentru stabilirea unei acuzații în materie penală ”.

Prin prisma acestei decizii, judecătorul de cameră preliminară, coleg al judecătorului reclamat, solidar cu acesta, în niciun caz nu va desființa soluția atacată și nu va dispune începerea urmăririi penale. În continuare, voi prezenta o situație concretă, care va confirma concluziile anterioare.

Am formulat o plângere penală împotriva judecătorilor Camelia Bogdan și Mihalcea Mihai Alexandru din cadrul Curții de Apel București - Secția a II a Penală, împotriva procurorului D.I.I.C.O.T. Rădescu Mirel și a expertelor Florescu Rodica și Frusina Ioana, la data de 03.04.2015, nominalizând și martorii care pot fi utili cauzei. Plângerea a făcut obiectul dosarului penal nr. 187/P/2015, și a fost instrumentat de către Parchetul General de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

La data de 15.05.2015, am depus prin intermediul apărătorului meu ales un set de documente (probe) pentru susținerea plângerii formulate. Cu acea ocazie, am solicitat audierea mea, ulterior analizării materialului probator. La data de 1.07.2015, primesc Ordonanța de clasare din data de 23 iunie 2015 a infracțiunilor, reclamate de subsemnatul, ca fiind săvârșite de către procurorul Mirel Rădescu. Prin aceeași ordonanță s-a dispus și declinarea de competență, în vederea analizării faptelor reclamate de către subsemnatul, ca fiind săvârșite de către judecătorii Camelia Bogdan și Mihalcea Mihai Alexandru, în favoarea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București. La data de 15.07.2015, am depus la Parchetul General de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, plângere împotriva ordonanței de clasare. La data de 31.07.2015, am primit de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, ordonanța de clasare a urmăririi penale, emisă la data de 20.07.2015 în ds. 910/P/2015, cu privire la faptele săvârșite de numiții Camelia Bogdan și Mihalcea Mihai Alexandru. Menționez, că în intervalul de timp scurs între prima ordonanță de clasare, emisă de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și a doua ordonanța de clasare emisă de către Parchetul de pe lângă Curtea de Apel

București (23 iunie 2015 și 20 iulie 2015, adică în doar 27 zile), nu am fost audiat, și nici nu mi s-au cerut detalii suplimentare cu privire la plângerea formulată, și nu au fost audiați martorii solicitați direct prin plângerea penală inițială. Efectiv nu s-a realizat nicio cercetare, nu s-a efectuat niciun act. Formulez plângere împotriva soluției de clasare la urmărire penală la data de 25.08.2015, prin care am criticat soluția dată, și am adresat-o Procurorului General de pe lângă Curtea de Apel București. La data de 18.09.2015, mi-a fost comunicată Ordonanța din 16.09.2015 cu nr. 829/II/2/2015, prin care a fost menținută soluția de clasare.

Am formulat plângere, împotriva soluției de clasare confirmată de către Procurorul General al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București, plângere ce face obiectul dosarului 6093/2/2015 aflat pe rolul Curții de Apel București - Secția a II a Penală. Dosarul nr. 6093/2/2015 este în stare de judecată la acest moment. Revin și fac precizarea că, judecătorii împotriva cărora am formulat plângerea penală, activează în cadrul Curții de Apel București - Secția a II a Penală. Din derularea termenelor de până acum, am convingerea, că soluția pe care doamna magistrat Adriana Băjan (colegă de Curte și de Secție cu judecătorii încriminați) o va pronunța în cauza 6093/2/2015 aflată pe rolul Curții de Apel Secția a II a Penală, va fi aceea de menținere a soluției procurorilor din cadrul Curții de Apel București. În lipsa celor doi judecători încriminați, aceștia au un adevărat apărător în doamna magistrat Adriana Băjan. Formalismul și cenzura acțiunilor în acuzare sunt la ordinea zilei, obligându-ne să constatăm că nici măcar aparența de imparțialitate nu se probează.

În concluzie

Chiar dacă, în noul cod penal sunt reglementate infracțiunile contra înfăptuirii justiției, și infracțiunile de serviciu, ceea ce acordă temei de drept plângerilor susținute cu indicii și probe, aspecte care în coroborare cu obligațiile procesuale stabilite de codul de procedură penală, obligă magistratul procuror să pună în mișcare acțiunea penală *in rem* sau *in personam*, în practică se reliefează din ce în ce mai mult opțiunea procurorului de a clasa imediat o plângere penală, ce vizează un magistrat judecător, fără a efectua niciun act de procedură, nefiind împiedicat de niciun mecanism legal, care să-i limiteze o astfel de soluție. Printr-o astfel de procedură, procurorul își transferă competența sa, în baza legislației defectuoase, în sarcina instanței de judecată să analizeze eventualele fapte reclamate, care de cele mai multe ori, este formată din colegii magistratului judecător reclamat. Prin acest mod, magistratul procuror, decide ca instanța competentă să analizeze plângerea împotriva rezoluției

de clasare a plângerii penale formulate de către petent, iar în funcție de soluția pe care instanța de judecată o va pronunța, fie va soluționa plângerea penală în mod real cu raportare la norme, fie va menține ceea ce a decis, neavând nicio sancțiune în acest sens.

Astfel s-a creat un mecanism prin care se limitează accesul la justiție a unei părți vătămate și se ocolește intenția legiuitorului de atragere a răspunderii magistratului vinovat, toate acestea încălcând principiul constituțional potrivit căruia **NIMENI NU ESTE MAI PRESUS DE LEGE**. În mod mascat magistratul procuror transferă atribuțiile sale în favoarea judecătorilor, pentru ca acesta să stabilească limitele anchetei sau să o stopeze. În mod logic apare și efectul invers, în sensul în care se creează o relație neprincipială între judecător și procuror, relație care le permite în mod reciproc să se protejeze.

Pentru motivele mai sus arătate, am hotărât să formulez memorii către Ministerul Justiției, către Consiliul Suprem al Magistraturii și către Departamentul de Justiție al Uniunii Europene, în atenția comisarului Věra Jourová, cât și plângere la Curtea Europeană a Drepturilor Omului cu privire la împiedicarea unei părți vătămate de a avea acces la justiție, așa cum o impun normele legale în vigoare, din care să rezulte o soluție definitivă echitabilă și imparțială. **Mai mult, pentru că nu am fost nici măcar audiat, am privilegiul ca faptele penale, altele decât cele reclamate în plângerea inițială, să facă obiectul unor sesizări individuale, cu probatoriu separat pentru fiecare din ele, astfel, să oblig Parchetul competent să aplice legea, sau să ne confirme prin același "modus operandi" că nu suntem egali în fața legii.**

Am în vedere patru plângeri penale cu privire la infracțiuni comise de numiții judecători de la Curtea de Apel București, Camelia Bogdan și Mihalcea Mihai Alexandru, cu referire la Decizia nr. 1207/A dispusă în dosarul nr. 36794/3/2005, cap. II și III din dispozitiv.

Aceste sancțiuni penale au fost dispuse prin abuz și ticluire direct în decizia mai sus amintită, nu au făcut obiectul urmăririi penale, a rechizitoriului, a sentinței fondului, sau a apelurilor părților și a dezbaterilor din calea de control judiciar.

Fac mențiunea că faptele deduse judecării se regăsesc în art. 1 al deciziei mai sus amintită (nr. 1207/A), făcând obiectul plângerii penale inițiale, aflată în stare de judecată, în dosarul nr. 6093/2/2015, la care am făcut referire mai sus.

- **Cu privire la dosarul RAFO-CAROM, mai precis la declarația pe care domnul Ovidiu Tender, în calitate de martor, o va da în fața Inaltei Curți de Casație și Justiție, la solicitarea fostei șefe D.I.I.C.O.T., Alina Bica, cu referire la traficul de influență, și**

amenințările reclamate ca fiind exercitate asupra ei de către generalul S.R.I., Florian Coldea, ÎL ROG PUBLIC SĂ SPUNĂ ADEVĂRUL, așa cum în cursul anului 2014, ÎN BIROUL MEU, din proprie inițiativă, mi l-a adus la cunoștință. Confirm că la acea dată, faptele descrise de Ovidiu Tender susțin actuala declarație a doamnei Alina Bica; că ulterior a apelat la generozitatea domnului Ovidiu Tender, nu am date, dar poziția procurorului de ședință o confirmă.

Personal, am date și probe care susțin că în acest act de corupție, inițial a fost atrasă și judecătoarea fondului.

Cu siguranță asupra ei nu puteau să exercite presiuni decât cei care operează în “câmpul tactic al justiției”. Rămâne ca o viitoare cercetare penală să confirme sau nu!

Există certitudinea că în interesul domnului Ovidiu Tender, D.I.I.C.O.T. a acționat doar până la nivelul procurorului de ședință. Pe cale de consecință rămâne de răspuns la întrebarea: de ce au fost ascunse probe înaintea arestării fostei șefe D.I.I.C.O.T., Alina Bica, și ulterior uitate de judecătoare în confuzia creată în perioada necesară deliberării, când procurorul de caz, modifică prin concluzii scrise, poziția din ședința de fond, ca și consecință a acțiunii D.N.A. împotriva șefei sale?! Mențin în continuare poziția publică exprimată cu ocazia precedentelor comunicate de presă.

Generalul S.R.I., Florian Coldea, deconspirat de fosta șefă D.I.I.C.O.T., Alina Bica, ca făcând trimitere la “interesul de siguranță națională” a acționat în favoarea unui inculpat, a folosit toate pârghiile rețelelor S.R.I. montate în Curtea de Apel București pentru a se dovedi contrariul. Astfel, a apelat la un sistem de tragere “aleator” controlat de șefa Curții de Apel București, pentru ca în final, țintarul să se așeze în mod “miraculos” în dreptul “acreditaților” Camelia Bogdan și ulterior Mihalcea Mihai Alexandru. Acesta în mai puțin de 48 de ore, încălcând toate normele interne și Europene cu privire la un proces echitabil judecat de o instanță echidistantă, a pronunțat o decizie abuzivă.

Rămâne Ovidiu Tender singurul pion pe tabla de șah, care fiind de sacrificiu, se poate transforma în regină și astfel să răstoarne un deznodământ cu final așteptat.

Dar cine credeți că judecă în data de 21 ianuarie 2016, Contestația în Anulare depusă de Ovidiu Tender împotriva Deciziei nr. 862/A?

Completul “Rarinca” ?!?!

Iancu Alexandru Marian,

